

ПЛОДЪТ НА Духа е **ВЯРНОСТ**

*Да не ни дотяга да вършим добро, защото, ако не се уморяваме,
своевременно ще пожънем.*

(Галатяни 6:9)

Вярата и вярността: едно уточнение

Сцената е лагерът в пустинята близо до Пиаирот, между Мигдол и Червено море. След вековно робство израилтяните напускат Египет; бившите им господари са обзети от паника. Непреклонният фараон изпраща войската си да преследва робите бегълци.

Усещайки преследвачите зад гърба си, израилтяните започват да обвиняват Мойсей за безизходицата – пред тях е морето, зад тях – войската на фараона. Мойсей преглъща оскърбленията на своите хора; обръща се към Бога, на когото се осланя, откакто е видял горящата кпина (вж. Изход 3 и 4). В сърцето си Мойсей знае, че Яхве държи всичко под контрол.

В сърцето си Мойсей знае, че Яхве държи всичко под контрол.

Вярата на израилтяните се е изпарила за миг. Те нямат никакъв шанс срещу превъзходящия ги враг. За Мойсей пък единственият проблем е тяхното безпокойство: той се опитва да ги убеди, че всичко ще свърши добре. За неговите тревоги четем в *Патриарси и пророци*: „Мойсей се разтревожи силно, като видя колко малка бе вярата на хората в Бога, въпреки че многократно бяха видели изявлението на силата Му в тяхна полза. Как можеха да го обвиняват за опасностите и трудностите на ситуацията, в която се намираха, когато той бе следвал изричната заповед на Бога?“¹

Верността е онова качество, което кара хората да спазват обещанията си и да изпълняват дълга си. Ние, християните, сключваме завет с Христос и даваме обет да действаме в съгласие със Словото му. И понеже живеем в един материалистичен, егоцентричен свят, способността ни да останем непоклатимо, неизменно верни зависи от степента на доверие в Христос.

През тази седмица ще изучаваме верността като плод на Светия Дух. Ще научим какво е и какво не е вярата. Докато четеш всеки от дяловете на този урок, не забравяй, че „животът на християнина трябва да е живот на постоянна, жива вяра. Непоклатимото доверие в Христос ще възцари мир и сигурност в душата.“²

¹ Е. Г. Уайт, *Патриарси и пророци*.

² Е. Г. Уайт, *Библейско освещение*.

Яков 2:18

ФАКТИТЕ

Вяра + Дела = Вярност

Библията сравнява вярата без дела с тяло без дух (или дихание). Тяло без дихание, разбира се, е мъртво (вж. Яков 2:26). Делата или постъпките, за които става въпрос, са резултат от верската система на човека. Те са пробният камък на вярата. Например: когато се молим без вяра, молитвите ни остават безответни. Ако обаче се молим с вяра, че Господ ще откликне на молбите ни, той ще ни чуе и ще даде най-добрия възможен отговор.

„Когато искрените, смирени молитви на грешника се издигнат до Божия трон, Христос добавя към тях заслугите на своя собствен живот на съвършено послушание. Този тамян прави молитвите ни благоуханни.“³

Делата показват качеството на нашата вяра.

В Библията се докладва за много хора, които са останали верни при най-неблагоприятни обстоятелства – и са били увенчани с победа. Един от тези хора е Енох, който „ходи по Бога“ (Бит. 5:24). Пътят му се е състоял от малки прояви на верност. „Ходенето на Енох с Бога не е било в транс или във видение, а във всички задължения на всекидневния живот... В семейството и в общуването си с хората като съпруг и баща, приятел и гражданин той бил твърд, непоклатим слуга на Господа.“⁴

Дори демоните вярват в Бога (Яков 2:19). Делата обаче показват качеството на нашата вяра. За да може да надвие Ваал на планината Кармил, Илия е трябвало да се научи да разчита изцяло на Бога и да докаже с делата си качеството на верската си система (вж. III Царе 18). На всички героични личности от Библията се е налагало да прилагат добродетелта вяност, за да преодолеят миговете на изпитание.

„Върви с вяра в начертания от Бога път. Ще дойдат изпитания, но не спирай да вървиш напред. Това ще засили вярата ти и ще те направи годен за служба. Докладите на священата история са написани не просто за да четем и да се чудим, а за да може същата вяра, движила Божиите служители в древността, да живее и в нас. по същия начин Господ ще действа и днес по същия начин, ако намери сърца, изпълнени с вяра, способни да бъдат проводници на неговата сила.“⁵

ТВОЙ РЕД Е

1. Как „вярата, която действа“, ти помага да свидетелстваш за Христос?
2. По какъв начин можеш да подсилиш верността си?

³ Е. Г. Уайт, *Синове и дъщери на Бога*.

⁴ Е. Г. Уайт, *Патриарси и пророци*.

⁵ Е. Г. Уайт, *Пророци и царе*.

Мат. 25:1-13
Лука 16:10
I Сол. 5:23,24
II Тим. 3:1-5
Евр. 11

Черно на бяло Помазани с вярност

В притчата за десетте девиси (Матей 25:1-13) Христос обрисова верността на Божия народ в дните непосредствено преди завръщането Му. Второто пришествие се оказва щастливо събитие само за онези, които са се подготвили вярно.

Спасението е само теоретична постановка, докато не се изяви в дела.

Вярност и неподкупна преданост (Матей 25:1-13)

Безсмислено е да заключаваме завет с Христос, ако не ни ръководи чувството за преданост и зависимост от него. Тези две качества не само ще ни помогнат да израстнем в Господа, а и ще подобрят отношенията със семейството, приятелите и колегите ни. Ако сме нелоялни спрямо нашия небесен Отец и спрямо нашия Спасител, службата ни няма да е на ниво. Ще станем като фарисеите и книжниците, които никога не проявяват неподкупна преданост към Бога, на когото твърдят, че служат (Мат. 15:1-20).

Постоянство и устойчивост (Лука 16:10; I Солунци 5:23,24)

С разрастването на ранната църква все повече вярящи продават част от имота си, за да подпомогнат своите бедни и безимотни братя (Деян. 4:32-37). Подобни действия свидетелстват за голяма вярност към Божията кауза и обрисуват характера на истинския вярящ. От друга страна, примерът на Анания и Сапфира (Деян. 5:1-11) ясно показва какъв плод се опитва да засади Сатана в сърцата на хората – от самото начало. Ние също се сблъскваме често с избора да постъпим праведно или да се отвърнем от нуждите на околните.

Христос желае да демонстрираме устойчива вярност, без лутане – точно както самият той ни е верен и в щастливи дни, и в дни на бедствие. Ако не сме верни, няма да бъдем сметени достойни за благословенията, предвидени за светиите. Верността пречиства сърцата ни, замества злото в тях с христоводната любов, която също е плод в кошницата на Светия Дух.

„В качеството Си на единствен Дарител на всички блага, Бог изисква определена част от всичко, което притежаваме... Но ако задържаме от принадлежащото нему, как можем да изискваме благословието му? Ако сме неверни стопани на земните неща, как да очакваме да ни се поверят небесните? Може би в това се крие тайната на толкова много неотговорени молитви.“⁶

Решителност и непоколебима твърдост (Евреи 11)

В Стария завет вярата се дефинира като ответ на Божието откровение в човешката история и в човешките съдби (вж. Бит. 15:6; II Лет. 20:20; Авак. 2:4). По

⁶ Е. Г. Уайт, *Притчи Христови*.

този начин са поддържали жива надежда в Бога патриарсите и пророците. Били са решени, без сянка на съмнение, да уповават на Неговата воля.

В Новия завет вярата също е отправена към Бога Отца чрез неговия Син Христос (Мат. 9:22, 29; Йоан 8:30; Деян. 3:16). Верността на самите апостоли се е дължала на непоклатимата решимост да преследват „ония неща, за които се надяваме – убеждения за неща, които не се виждат” (Евр. 11:1).

На всички, които търсят спасение при Господа, вярата помага да приемат дара на Божията благодат (Ефес. 2:8). Чрез същата вяра постигаме по-ясно разбиране за Божия характер и започваме да Му приличаме. Времето, в което живеем, напомня дните на пророците и апостолите: белязано е от морален и духовен упадък и изисква от нас да напредваме с вяра и да проявяваме онзи тип вяръност, която ще ни спечели битката с греха.

Верността – условие за спасението (Йоан 5:24)

Най-различни хора твърдят, че са спасени. Преди да заявим нещо подобно обаче, следва стриктно да изпитаме себе си на базата на Писанието. Ще издържим ли проверката? Слушайки думите на Христос, се изпълваме с увереност, че онзи, който вярва в думите му и в Бог Отец, вече „е преминал от смъртта в живота” (Йоан 5:24).

И понеже второто идване на Христос приближава, вярата ни трябва да се засвидетелства с добри дела. Спасението е само теоретична постановка, докато не се изяви в дела на преданост, посвещение и благонадеждност. Точно това заявява Павел на римляните с думите „всичко, което не става от убеждение, е грях” (Римл. 14:23). А в Евреи 11:6 се твърди, че „без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тия, които Го търсят”. Няма искрена вяра без дела на вяръност; а където верността липсва, цари непочтеност и нестабилност, изгубва се посоката и тегне присъда.

ТВОЙ РЕД Е

1. Как да избегнем неверността?
2. На какви изисквания трябва да отговаряме, за да бъдем сметени за верни?
3. Как верността ни свидетелства за вярата ни пред невярващи хора?

Яков 5:17

Свидетелства
Непоколебима вяра

„В този тежък момент от историята на Израил Бог можа да използва Илия точно защото бе човек с голяма вяра... Съвременният свят се нуждае от такава вяра – вяра, която се хваща за обещанията на Божието слово и не отслабва, докато Небето не я зачете. Точно тази вяра ни свързва с Небето и ни прави способни да се съпротивляваме на тъмните сили... В днешно време ние чрез вяра можем да стигнем до върховете, определени от Бога за нас. “Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва” (Марк 9:23).

Вярата е основен елемент на победоносната молитва.

Вярата е основен елемент на побеждаващата молитва... Ние можем да представим молитвите си пред Отец с упоритата вяра на Яков, с непоклатимото доверие на Илия, като изискваме всичко обещано от него. Честта на трона му зависи от изпълнението на словото му.”⁷

Тези думи от перото на Елън Уайт ни учат колко е важна верността. Те показват, че не е възможно да просто да изследваме Словото, без да упражняваме вяра. Верността е необходимост. За да функционира нашата вяра, за преуспява, животът ни трябва да се гради на здравата основа на верността. Именно проявите на вяра демонстрират вярата. Те са спойката между вярванията и поведението ни. Ако сме верни на Христос в малките неща, той ще ни придаде вяра, както на еврейския благородник.

„Но благородникът имаше вяра до известна степен, защото бе дошъл да помоли за това благословение, което му се струваше най-скъпоценно от всичко. Исус щеше да му даде по-голям дар. Той желаше не само да излекува детето, но да направи служителя и семейството му участници в благословенията на спасението...

Не защото виждаме или чувстваме, че Бог ни чува, трябва да вярваме. Ние трябва да се доверяваме на неговите обещания. Когато идваме при Него с вяра, всяка молитва влиза в сърцето на Бога. Когато се молим за благословение, трябва да вярваме, че го получаваме и да му благодарим, че *сме* го получили. Тогава трябва да вършим задълженията си уверени, че благословието ще се осъществи, когато най-много имаме нужда от него.”⁸

ТВОЙ РЕД Е

Дефинирай със собствени думи понятията *вяра* и *вярност*.

⁷ Е. Г. Уайт, *Пророци и царе*.

⁸ Е. Г. Уайт, *Животът на Исус*.

Римл. 10:4

НОВ-НАЧ Вяра в пълна мяра

Верността е необходимо условие за установяването на постоянни и дълбоки отношения с Бога и с хората. За да станат верността и породените от нея добри дела факт в живота ни, трябва да се доверяваме на Бога в добри и в лоши дни. Той е истински Приятел – копнее да бъде с нас, когато се веселим и когато скърбим. Как да развием такава вяра?

Благословено е сърцето, свикнало да изказва благодарност и с думи, и с дела.

В като вяра посока. Библията е най-добрият водач, който можеш да си пожелаеш. Няма да постигнеш идеала на верността, ако не следваш Божието слово.

Я като явлението на Духа. Третото лице на Божеството, Светият Дух, представлява Божието присъствие в живота ти. Ако не го приемеш радушно, няма откъде да получиш помощ в ежедневните си дела. Една от целите на Светия Дух е да ти помогне да прилагаш вярата си на практика.

Р като радостно сърце. Благодарни на Бога за всяко нещо в живота си. Благословено е сърцето, свикнало да изказва благодарност и с думи, и с дела. Няма съжителство между вярност и неблагодарност. Нашият Отец в небесата желае да ценим онова, което е направил за нас.

А като абсолютна истина. Христос е Истината (Йоан 14:6). За да се утвърди верността ни, трябва да го приемем като личен Изкупител и да му позволим да ни преобрази чрез истината. Тогава вярата ни ще разцъфне в дела на вярност.

Така че: имай *вяра* в Христос. Вярата в Спасителя е тясно свързана с верността. Двете не могат да съществуват една без друга. Вярата в Христос ще доведе до живот на вярност. А проявите на вярност ще укрепят и утвърдят вярата в Христос.

Следвайки тези насоки, ще можем да вкусим в пълнота вярата и житейската мъдрост, която да ни преведе през изпитанията на живота.

ТВОЙ РЕД Е

1. По какъв друг начин можеш да станеш верен християнин?
2. Какво представлява плодът на верността?

Евр. 11:23-29

Гледна точка ЖИВОТ, ИЗПЪЛНЕН С ВЯРА

В гимназията ме научиха да подписвам писмата си с „Ваш верен...“⁹ За мен тези думи бяха предпоследният ред на писмата, нищо повече. Но с натрупването на знания се разшири и схващането ми относно верността. Библейският герой, от чийто живот съм научил най-много за верността, е Мойсей.

В основата си животът на Мойсей не се различава от нашия.

Роден левит, Мойсей води живот на вяра и вяност от първия си ден. Роден е по време, когато имперският указ за изстребване на мъжките невръстни деца на робите евреи се спазва най-стриктно. Тежки времена за еврейските майки. Но вярата в Бога укрепва сърцата на родителите му и те „не се бояха от царската заповед“ (Евр. 11:23). И Бог спасява живота на Мойсей, за да изведе той Божия народ от робството.

Верността на родителите на Мойсей спасява живота му. Верността на сестра му го прави любимец на принцесата. С вяра, когато възмъжава, той отказва да бъде считан за син на дъщерята на фараона. С вяра избира да страда с Божия народ, а не да се радва на краткотрайните наслади на злото. С вяра приема всеки „укор за Христа“ като по-скъпоценна придобивка от египетските съкровища. С вяра поема ролята си, макар да се чувства неподготвен – и не отстъпва, докато народът на Израил не отхвърля игото си.

Вярата и верността са оръжията на Мойсей срещу обезкуражаващите обстоятелства. С какво разполагаме ние? В основата си животът на Мойсей не се различава от нашия. Бием се със злото на много фронтове: взаимоотношения, образование, бюджет, работа и т.н. Понякога се бием със Сатана дори в църквата. Нужни са вярата и верността на Мойсей, за да прекосим своето собствено Червено море и да стигнем непокътнати до Обетованата земя в небесата.

ТВОЙ РЕД Е

1. Възможна ли е в наши дни вяност като мойсеевата? Ако да – как да я постигнем?
2. Защо хора, които твърдят, че са християни, затъват в невярност? Как можеш да се предпазиш от такава съдба?
3. Как би подходил към невярност от страна на учител, колега или пастор?

⁹ Англ. „Yours faithfully“, стандартна формула за завършване на писмо – бел. пр.

Изследване Колко струва моята вярност?

С ДВЕ ДУМИ

Верността е дар от Светия Дух за следовниците на Христос. Но тя е особен дар, с който християните не могат просто да се похвалят. Верността им трябва да намира израз в делата им. Казано с думите от първия ни урок, „по плодовете им ще ги познаете“ (Мат. 7:16). Така че верността на истинския християнин се вижда в живота му. Лесно е да си верен, когато всичко върви добре. Лесно е да не изгубиш доверие в Бога, когато животът ти се подрежда. Затова верността се изпитва и доказва точно когато животът ни започне да се срива.

А ЗАЩО НЕ...

- ...опишеш някой случай в живота си, когато си се усъмнил в Господа – и как Той ти се е открил? Отбележи чувствата и реакциите си във всеки един момент от събитията.
- ...подготвиш детски съботноучилищен урок, обясняващ понятието вярност? Подготви игра, илюстрираща доверието или упованието в някого (напр. скачане в ръцете на възрастен или ходене с превръзка на очите).
- ...напишеш кратка песен за верността? Или не напишеш музика към някой от библейските текстове от тази седмица? Разучи песента със съботноучилищната си група или с група деца.
- ...обсъдиш с някой близък приятел моментите, в които си усещал вярата си да отслабва? Споделете идеи за укрепване на вярата, които да ви бъдат от полза, ако Сатана ви изкуси да се усъмните в Божия план.
- ...нарисуваш картина, показваща твоята вярност към Господа в труден момент? Можеш да използваш графит, бои или да направиш колаж от снимки.
- ...изчислиш логически възможните последствия от конкретна случка? Виж къде Бог е провел плана си по начин, различен от предвижданията. Отдели време, за да си припомниш как си реагирал в съответната ситуация и как тя е повлияла на вярата ти.
- ...прегледаш книгата Йов? Направи списък на случаите, в които верността на Йов е можела да се разклати, но е устояла. Направи и списък с изпитанията, през които си преминал самият ти. Сравни преживяванията си и реакцията си с тези на Йов.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Е. Г. Уайт, *Пътят към Христос*, гл. 6;
Макс Лукадо, *В земята на великаните*.